

Szkoła Podstawowa
im. Papieża Jana Pawła II
w Uchaniach

MARLAN PILARSKI

Kinga Rosińska

Kl.VIII

Uchanie 2021

„Ludzie ludziom zgotowali ten los”

to pierwsze słowa, które czyta odbiorca, zasiadając do „Medalionów” Zofii Nałkowskiej. Motto zbioru jakże przekłada się na losy Tych co zginęli za wolność Polski.

Na wstępie wspomnę o **II Inspektoracie Zamojskim Armii Krajowej**. Była to organizacja antykomunistyczna na Zamojszczyźnie powstała z inicjatywy byłego dowódcy Obwodu Zamojskiego Wolność i Niezawisłość Mariana Pilarskiego „Jara” (zdjęcie poniżej) na bazie członków AK, BCh i WiN. Działała w latach 1948–1954. Obejmowała cztery odrębne obwody (Hrubieszów, Krasnystaw, Tomaszów Lubelski i Zamość). Była największą w tym okresie organizacją antykomunistyczną na Zamojszczyźnie. Jej liczebność obejmowała ponad 200 zaprzysiężonych żołnierzy oraz nie mniej liczne grono współpracowników. W skład organizacji wchodziło kilka oddziałów zbrojnych: lotna żandarmeria (dowódca Tadeusz Łagoda „Barykada”, a później Stanisław Pakos „Wrzos”), oddział Piotra Smagały „Sroki”, oddział Ludwika Rogalskiego „Kanciarza”, oddział Wincentego Mieczysława Wróblewskiego „Szuma” i Henryka Kwaśniewskiego „Luxa”.

Rysunek 1 Płk Marian Pilarski ps. „JAR”, „GROM”, „OLGIERD”, „BOŃCZA”, „MAJOR 134”.

Moja praca będzie dotyczyła płk Mariana Pilarskiego ps. „JAR” który urodził się 30 lipca 1899 r. w Pisarzowicach parafialnej w gminie Biała Krakowska co potwierdzają zapisy w księdze parafialnej, jednakże jest też podana inna data urodzin wskazująca na dzień 30 lipca 1902 r. która przekazywana była w aktach UB/SB, był synem Franciszka i Marianny z d. Mrawczyńska. W miejscowości Wadowice ukończył szkołę powszechną oraz cztery klasy miejscowego gimnazjum. W wieku szesnastu lat w kwietniu 1915r. zaciągnął się w szeregi 3 Pułku Piechoty Legionów z którymi walczył na pograniczu besarabsko-bukowińskim w rejonie miejscowości Rarańcza a jesienią tego samego roku brał udział w walkach w rejonie m. Kostiuchnówka na Wołyniu którą zdobyto 9 listopada. W roku 1919 zgłosił się na

ochotnika do 2 Baonu Strzelców i w tym samym czasie odbył sześciotygodniowy kurs szkoły podoficerskiej w Skoczowie który ukończył w stopniu starszego strzelca. W lipcu 1919 r. awansowany do stopnia kaprała po walkach na froncie polsko-ukraińskim. W kolejnych miesiącach został skierowany w okolice Lwowa gdzie dowodził drużyną strzelecką a następnie walczył w wojnie polsko-bolszewickiej gdzie został dwukrotnie ranny w walkach pod Lwowem oraz Tyszowcami. W roku 1920 awansowany do stopnia plutonowego po czym został szefem kompani a w roku 1921 został przeniesiony do 83 pułku strzelców Poleskich im. Romualda Traugutta w Kobryniu a następnie w roku 1922 ukończył Szkołę Podchorążych w Brześciu awansując do stopnia sierżanta i został mianowany podoficerem zawodowym. Osiadał w Kobryniu gdzie założył rodzinę i przez kolejne lata kończył liczne kursy , szkolenia oraz zajmował różne stanowiska służbowe. W roku 1935 został awansowany do stopnia chorążego od roku 1938 został dowódcą plutonu w 9 kompani która wchodziła w skład 30 poleskiej Dywizji Piechoty a we wrześniu 1939 uzyskał stopień podporucznika. W październiku tego samego roku dostał się do niewoli niemieckiej z której uciekł i powrócił do m. Tyszowce.

Rysunek 2 Zdjęcie pamiątkowe Mariana Pilarskiego ze zbiorów rodzinnych przed wybuchem II Wojny Światowej

W styczniu 1940 został zaprzysiężony w szeregi Związku Walki Zbrojnej Placówki Tyszowce w tym czasie używał pseudonimu „GROM” i nosił nazwisko Józef Opydło. Jesienią 1943 roku walczył w oddziałach leśnych obwodu tomaszowskiego gdzie został mianowany dowódcą kompani AK. Wraz ze swoimi podwładnymi walczył w rejonie Łaszczowa, Sahrynia, Tyszowiec. W lipcu 1944 roku został awansowany do stopnia kapitana. Był to czas zajęcia rejonu Zamojszczyzny przez armię sowiecką. Po tym okresie zaciętych i wyczerpujących walk oraz utracie funkcji dowódczych rozpoczął pracę w gospodarstwie rolnym pod m. Tyszowce. Jednak dosyć szybko jego działalnością konspiracyjną zainteresowały się organy NKWD i UB co zmusiło go do ukrywania się. Był to bardzo trudny okres dla podziemia antykomunistycznego. Dzień 11.09.1945 r. był dniem bardzo szczególnym w życiorysie Mariana Pilarskiego . Objął funkcję drugiego sekretarza Komendy Miasta Zamość i oficera wywiadu Obwodu WiN Zamość. Był to czas na zmianę pseudonimu na „JAR” a w latach 1945-1947 posługiwał się fałszywymi dokumentami na nazwisko Józef Rogulski . Do Jego zadań należało zastawianie meldunków wywiadowczych i przekazywanie ich za pomocą łączniczki do komendy obwodu. W dniu 8 lipca 1946 roku Pilarski objął funkcję Prezesa Obwodu . W niedługim czasie od objęcia tego stanowiska „Jar” podjął akcję której celem było uwolnienie więźniów przetrzymywanych w zamojskim więzieniu. W wyniku podjętych działań uwolniono 301 więźniów. Mogło mieć to wpływ iż za swoje działania pod koniec roku 1946 został awansowany do stopnia majora.

W wyniku sfałszowanych wyborów przez komunistów w roku 1947 sytuacja podziemia była coraz trudniejsza. W wyniku tego po odprawie władz obwodów DSZ-WiN Pilarski wydał

rozkaz podkomendnym o ujawnieniu się. Sam ujawnił się przed Komisją Amnestyjną w PUBP w Zamościu dnia 11.04.1947r. oraz zdał pistolet z magazynkiem i amunicją. Powrócił do Tyszowców a następnie wyjechał do Warszawy w poszukiwaniu pracy – bezskutecznie. Powrócił i pracował w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, pełnił funkcję buchaltera i kierownika a w roku 1949 rozpoczął pracę jako kontroler w Ubezpieczalni Społecznej w Zamościu był zaangażowany w przygotowania i dowodził banderą witającą w Tyszowcach w dniu 23 września 1947 roku biskupa lubelskiego ks. Stefana Wyszyńskiego.

Rysunek 3. Fotografia przedstawiająca Mariana Pilarskiego jako dowódcę banderii witającą biskupa lubelskiego ks. Stefana Wyszyńskiego.

Bardzo ważną rolę w działalności konspiracyjnej odegrał klasztor oo. Bernardynów w Radecknicy oraz posługujący tam zakonnicy. Służyli wsparciem oraz schronieniem, przetrzymywali oraz pomagali rannym partyzantom, przechowywali broń oraz dokumentację. To właśnie w klasztorze Pilarski zaproponował powołanie na nowo „Drugiego Inspektoratu Zamojskiego AK”. Do powołania Inspektoratu doszło w dniu 21.03.1948 roku. Zajmowali się likwidowaniem najbardziej szkodliwych funkcjonariuszy MO, UB, działaczy partyjnych oraz współpracowników władz komunistycznych. W tym czasie Pilarski objął pseudonim „Olgierd”. W powołanym Inspektoracie wyznaczono zastępców „JARA” ponadto obsadzono funkcję adiutanta, szefa wywiadu, kapelana, lekarza i szefowej WSK. Struktura terenowa opierała się na czterech obwodach: Zamość, Tomaszów Lubelski, Hrubieszów i Krasnystaw, a każdy obwód dzielił się na rejony dowodzone przez komendantów. Marian Pilarski tworząc całą strukturę był przekonany, że w niedługim czasie dojdzie do konfliktu zbrojnego pomiędzy Zachodem Europy i Związkiem Sowieckim co w późniejszym okresie okazało się jak najbardziej mylne. Pomimo tak rozbudowanej struktury inspektoratu i włożonej pracy przetrwał on przez dwa lata i został rozbity w kwietniu 1950 roku. Komendanta organizacji mjr. Mariana Pilarskiego, funkcjonariusza, WUBP z Lublina zatrzymali dnia 12 kwietnia 1950 roku

102/58

Nr. akt 119/50

ZATWIERDZAM:

Postanowienie o wszczęciu śledztwa

Śledzik Aleksander Stopień służbowy, nazwisko dnia *12-go Kwietnia 1951* r.
Publicznego w *Lublinie* Oficer śledczy *Hożej. Wzedeł* Bezpieczeństwa
Pilarskiego Marianowi s. Franciszka
podejrzanemu(ej) o *przynależność do miel. org. Ak-Inspr. zamojskiej.*

POSTANOWIĘ:

1. Wszczęć w powyższej sprawie śledztwo,
2. Przyjąć sprawę do swego prowadzenia,
3. Uznać materiały dochodzenia za materiały śledcze i załączyć je do akt sprawy.

ZGADZAM SIĘ

Oficer śledczy:
[Signature]

Rysunek 4. Postanowienie o wszczęciu śledztwa.

Po zatrzymaniu został przewieziony do więzienia na Zamku w Lublinie, gdzie rozpoczęło się śledztwo, podczas którego udowodniono współpracę inspektoratu z klasztorem w Radeczniczy. Proces rozpoczął się 9 października 1951 roku przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Lublinie, a zakończył 16 października 1951 roku i tego samego dnia ogłoszono wyrok. Wobec Mariana Pilarzkiego zapadł wyrok śmierci, został pozbawiony praw publicznych na zawsze, a jego majątek przepadł na rzecz Skarbu Państwa. Jego obrońca złożył skargę rewizyjną do Najwyższego Sądu w Warszawie, która w dniu 28 listopada 1951 roku została uznana za niezasadną, tym samym wyrok uprawomocnił się.

P o s t a n o w i e n i e
=====

o pociągnięciu do odpowiedzialności karnej.

Lublin, dnia *31 maja 1951 r.*

Oficer Sledczy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lublinie Chudzik Aleksander ppor. rozpatrzywszy sprawę p-ko Pilarskiemu Marianowi.

U s t a l i ł , ż e :

- 1./ Od wyzwolenia t.j. lipca 1944r. do czasu aresztowania t.j. 12 kwietnia 1950r. na terenie woj. lubelskiego brał udział w niel. org. pod nazwą "AK" - "WiN" i następnie "AK" "Inspektorat Zamojski" usiłującej zmienić ustrój Państwa Polskiego pełniąc w niej kierownicze funkcję a to: Od lipca 1944r. do wiosny 1945r. wykładowcy szkoły podchorążych następnie od września 1945r. sekretarza Kom. miasta Zamość od września 1945r. od lipca 1946r. oficera wywiadu obwodu Zamość, od lipca 1946r. do grudnia 1946r. Komendanta obwodu a od grudnia 1946r. do kwietnia 1950r. Inspektora - Inspektoratu zamojskiego "posługując się ps.ps. "Grom", "Bończa", "Jar", "Olgiera".
- 2./ Bez prawnego zezwolenia władz na terenie pow. Zamość i Tomaszów Lubelski gromadził i przechowywał broń palną a to
 - a. od wyzwolenia t.j. od lipca 1944r. do jesieni 1946r. w swoich zabudowaniach w Tyszowcach a następnie do czasu aresztowania t.j. do 12 kwietnia 1950r. u Jakubia ka Jana zam. w Podborze pow. Tomaszów Lubelski przechowywał automat M.Pi. Nr.5528, rok wyr.1940r. z dwoma magazynkami i 72 sztukami amunicji, pistolet "Walter" kal. 9mm Nr.7161 z 7 -ma sztukami amunicji z zapasowym magazynkiem, rewolwer "agan" cal. 7.62 mm.Nr.4905 z 7-ma sztukami amunicji, pistolet "MAP" cal. 7.65mm. Nr.33835 z 7-ma sztukami amunicji i zapasowym magazynkiem, pistolet "Vis" Nr. 33904 z 1935. wyrób 1939r. z dwoma magazynkami zapasowymi. rewolwer cal. 7.65 bez numeru w stanie zdatnym do użytku, oraz trzy kabury.
 - b. Od wyzwolenia t.j. od lipca 1944r. do jesieni 1949r. lub wiosny 1950r. w swoich zabudowaniach w Tyszowcach a następnie do czasu aresztowania t.j. do 12 kwietnia 1950r. u Smolinskiego Józefa ps. "Łoza" zam. w Przewału

gm. Tyszowce przechowywał pistolet "Vis".

155

- c. Od jesieni 1946r. do grudnia 1949r. w klasztorze o. o. Bernardynów w Radecznicy pow. Zamość a następnie do 12 kwietnia 1950r. w Przewalu gm. Tyszowce pow. Tarnobrzeg Lub. u Smolinskiego Józefa ps. "Łoza" przechowywał broń palną automat M.Pi. Nr. 715 rok. 1943 wraz z dwoma magazynkami i 205 sztukami amunicji.
- 3, a. W okresie lata 1945r. do czasu aresztowania t.j. 12 kwietnia 1950r. na terenie woj. lubelskiego jako oficer wywiadu komendy obwodu Zamość. Komendant obwodu Zamość a następnie Inspektor - Inspektoratu Zamość niel. org. "WiN" i "AK" zbierał i przekazywał swoim władzom zwierzchnim, oraz gromadził w archiwum organizacyjnym wiadomości stanowiące tajemnicę państwową i wojskową dotyczące "Referendum" wyboru do Sejmu Ustawodawczego w 1947r. działalności społecznej i służbowej członków partii, funkcjonariuszy U.B. i M.O. rozmieszczenia w terenowego koszar W.P. w Zamościu stacjonujących też jednostek wojskowych i oficerów W.P.
4. W początkach maja 1946r. w Zamościu nakłaniał Szczura Romana ps. "Urszula" i Węclawika Franciszka ps. "Boa" wydając im rozkaz dokonania z podległymi im członkami organizacji gwałtownego zamachu na więzienie w Zamościu w wyniku którego to rozkazu w dniu 8 maja 1946r. pod dowództwem "Szczura Romana ps." "Urszula" napad został dokonany przy czym zostało zabitych 5-ciu funkcjonariuszy strazy więziennej jeden lekko ranny, równocześnie zrabowano dwa R.K.M-y, trzy P.P.sza, 6 karabinów, pistolet T.T. oraz 400 sztuk amunicji będącej własnością funkcjonariuszy strazy więziennej, oraz wypuszczonych zostało 301 więźniów.
- 5, a. W sierpniu 1946r. jako komendant obwodu Zamość nakłaniał Biziora Stanisława ps. "Eam" do dokonania gwałtownego zamachu na funk. M.O. w Łabuniach Buchaja Władysława w wyniku czego z 15 na 16 sierpnia 1946r. Buchaj Władysław został zastrzelony.
- b. W sierpniu 1946r. jako komendant obwodu Zamość nakłaniał Biziora Stanisława ps. "Eam" do dokonania gwałtownego zamachu na członka P.P.R. - kierownika młyna w Zamościu Dubla Jana wydając mu pisemny rozkaz zamordowania w wyniku czego z 30 na 31 sierpnia 1946r. Dubel Jan został zastrzelony.
- c. W m-cu wrześniu 1946r. nakłaniał Biziora Stanisława ps. "Eam" do dokonania gwałtownego zamachu na czł. P.P.R. Kiecaha Stefana wydając mu pisemny rozkaz do zamordowania w wyniku czego w dniu 9 października Kiecaha Stefan został zastrzelony.

- b./ W koncu wrzesnia 1946r. naklaniał Biziora Stanisława ps. "Eam" do dokonania gwałtownych zamachów na funkcjonariuszy M.O i członków partii wydając mu pisemny rozkaz zawierający ponad 10 nazwisk osob które polecił pozbawic życia, w wyniku niniejszego rozkazu część wymienionych tam osob zostało zamordowanych , a mianowicie: z 13 na 14 października 1946r. do mieszkania członka P.P.R. Rogowa Stefana wrzucono granat wyniku czego zraniona została córka jego Halina, w dniu 6 listopada 1946r. zastrzelony został Adamowicz Eugeniusz, w dniu 11 listopada 1946r. zastrzelony został członek P.P.R. Mróz Kazimierz w dniu 3 grudnia zastrzelony został Stronka Władysław.
- 6./ W dniu 16 lutego 1946r. w Radecznicy pow. Zamość działając wraz z ks. Płonką Józefem - Wacławem ps. "Czarny" , ks. Ryba Janem - Hugolinem ps. "Robak", ps. "Wampirem" i ps. Roman" uprowadzili służącą c.o. Bernardynów w Radecznicy Milinska Marię, która następnie w dniu 18 listopada 1946r. pozbawili życia.
- 7./ W połowie lutego 1946r. w Tyszowcach naklonił Włoszczuka Józefa ps. "Pistolet" do dokonania napadu rabunkowego na Spółdzielnię Zbytu Produktów Zwierzących w Tyszowcach w wyniku czego bandyci podlegli Włoszczukowi Józefowi ps. "Pistolet" wraz z dowódcą Rogalskim Ludwikiem ps. "Anciarz" oraz Pysiem ps. "Ostry" i ps. "Barykada" czł. t.zw. "lotnej żandarmerii" uzbrojeni w bron palna w dniu 23 lutego 1949r. dokonali napadu rabunkowego na w/w Spółdzielnię zabierając celem przywłaszczenia dwa i pół miliona złotych gotówki.
- 8./ Od wrzesnia 1945r. do 12 kwietnia 1950r. na terenie woj. lubelskiego w celu użycia saautentyczny posiadał fałszywy dokument legitymacje Państwowej Stacji Traktorów i Maszyn Rolniczych z pieczęcią i własna fotografią.

Na mocy powyższego zgodnie z art.166 K.W.P.K.

P o s t a n o w i ł .

pociagnac Pilatskiego Mariana ur.30.VIII.1902r. do odpowiedzialności karanej z art.86 § 2 K.K.W.P., art.7 Dekr. z dnia 13.VI.1946r., art.27.KKWP. w zw.z art.1§1,2 i 3 MKK,art.225§1 KK, oraz art. 27.KKWP w zw.z art.1§2 i 3 Dekr. z dnia 13.VI.46r art,259.K.K. i art.187 K.K.

Postanowienie powyższe zostało mi odczytane.

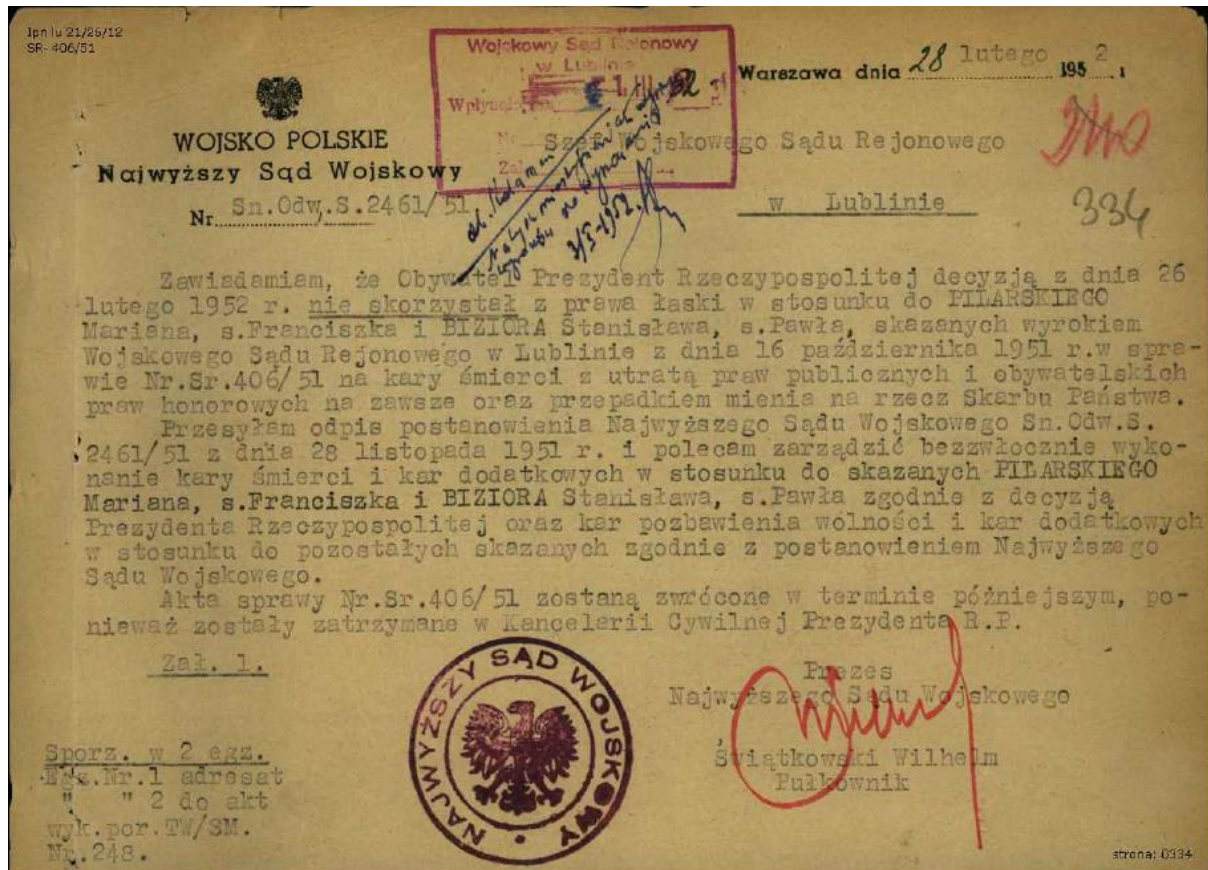
W dniu 23 mar. 1951r.

Oficer Sledczy W.U.B.P.

W Lublinie
.....

Rysunek 5 Skan dokumentu z Najwyższego Sądu w Warszawie na skargę rewizyjną.

Musiała też wpłynąć prośba do Prezydenta RP Bolesława Bieruta o prawo łaski wobec Mariana Pilarskiego gdyż w dniu 26 lutego 1952 roku odmówił z jej skorzystania.

Rysunek 6 Skan dokumentu poświadczający iż Prezydent Rzeczypospolitej odmówił prawa łaski.

Do wykonania wyroku śmierci na osobie komendanta „Drugiego Inspektoratu Zamojskiego AK” doszło wczesnym rankiem 4 marca 1952 roku w więzieniu na Zamku w Lublinie. O godzinie 5.30 prokurator z Wojewódzkiej Prokuratury Wojskowej kpt. Ireneusz Boliński, w obecności naczelnika więzienia por. Stanisława Kapronia oraz lekarza więziennego ppłk. Tadeusza Hansa odczytał decyzje Prezydenta RP. Pilarski odmówił jej podpisu. Został zabity strzałem z pistoletu w potylicę. Zwłoki zakopano w bezimiennej mogile na cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie.

P r o t o k ó ł

346

wykonania kary śmierci.

Sporządzono dnia 4. 03. 1952

Obecni :

- 1/Prokurator Wojsk. Prok. Rej. Lublin Kpt. Boliński Franciszek
- 2/Naczelnik Więzienia ppr. Kąpczyński Stanisław
- 3/Lekarz Więzienny ppr. Hais Tadeusz

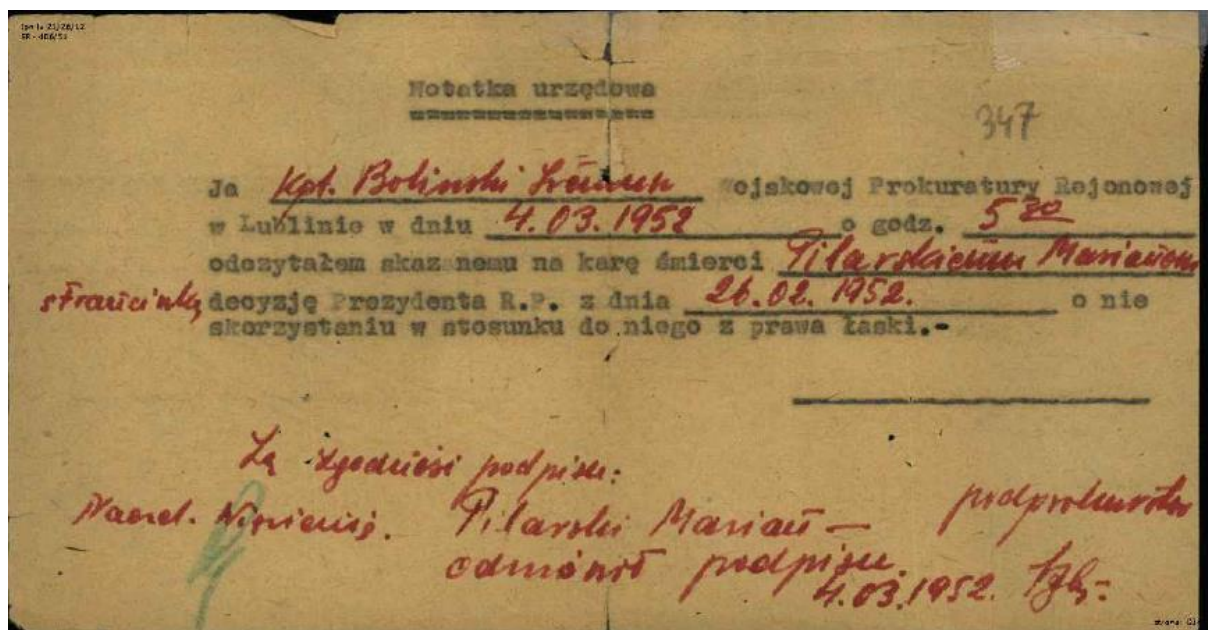
Zgodnie z przepisem § 20 Cz. IV. Reg. Urzędowania Sądów i Prokuratur Wojskowych wobec nie skorzystania z prawa kasacji przez Prezydenta R.P. decyzją z dnia 26. 02. 1952. /pismo Prezesa Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 28. 02. 1952. /której treść w dniu dzisiejszym ogłoszono.

Wykonano w obecności w/wym. wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 16. 10. 1951. Nr. Sr. 406/51 skazujący PitarSKIĘW MARIANUSZ STANISŁAW na karę śmierci

Podpis :

- 1/ Prokurator Wojsk. Prok. Rej. [Podpis]
w Lublinie
- 2/ Naczelnik Więzienia [Podpis]
- 3/ Lekarz Więzienny [Podpis]

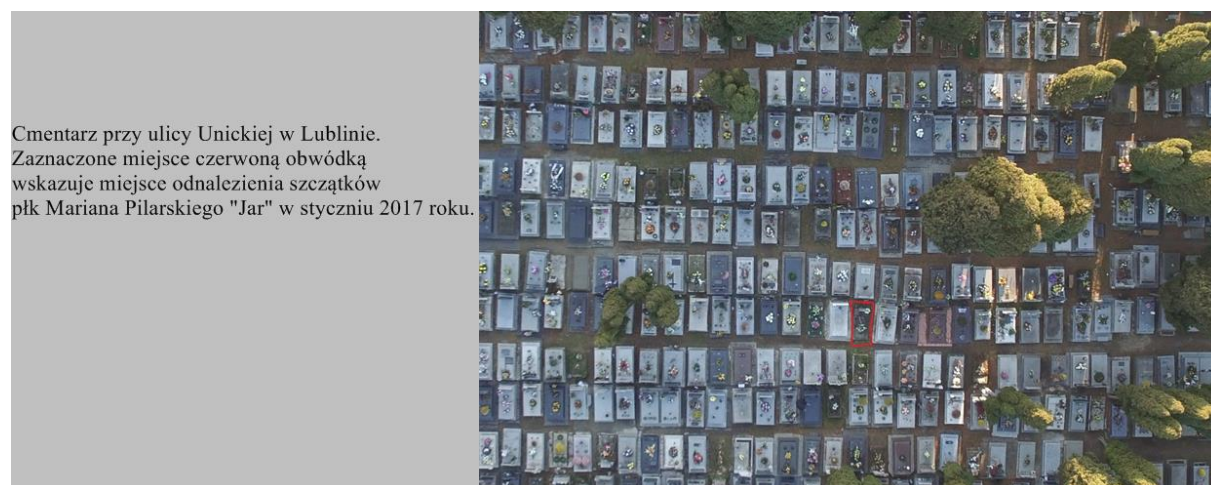
Rysunek 7 Protokół wykonania kary śmierci

Rysunek 8 Notatka urzędowa z odczytania decyzji Prezydenta RP o nie skorzystaniu w stosunku do Mariana Pilarńskiego prawa łaski

Wyrok skazujący wobec Mariana Pilarńskiego z 16 października 1951 roku został uznany za nieważny postanowieniem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego z 7 listopada 1991 roku. Marian Pilarński został odznaczony m.in. Krzyżem Walecznym, Medalem za Wojnę, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym Krzyżem Zasługi. Prezydent RP Lech Kaczyński w 2007 roku odznaczył go pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski „za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej”. W lipcu 2015 roku został pośmiertnie awansowany do stopnia pułkownika.

Dzięki pracom prowadzonym przez pracowników Instytutu Pamięi Narodowej Oddział w Lublinie udało się ustalić miejsce zakopania zwłok Mariana Pilarńskiego. Zostały one wydobyte w dniu 23 stycznia 2017 roku w trakcie prac ekshumacyjnych prowadzonych na cmentarzu Rzymskokatolickim przy ul. Unickiej w Lublinie.

Rysunek 9 Cmentarz przy ul. Unickiej w Lublinie. Zaznaczone miejsce czerwoną obwódką wskazuje miejsce odnalezienia szczątków płk Mariana Pilarńskiego "Jar" w styczniu 2017 roku.

Rysunek 10 Szczątki Mariana Pilarskiego ps. „JAR”

Rysunek 11 Przestrzelona czaszka Mariana Pilarskiego ps. „JAR”

**INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ**

Prezes Instytutu Pamięci Narodowej
– Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu
w oparciu o wyniki badań genetycznych informuje
o odnalezieniu na Cmentarzu Rzymskokatolickim przy
ul. Unickiej w Lublinie szczątków

śp. Mariana Pilarskiego

ur. 30 VIII 1902 r.,
straconego w więzieniu na Zamku w Lublinie 4 III 1952 r.

ZASTĘPCA PREZESA
Instytutu Pamięci Narodowej
5.11.2017
dr hab. Krzysztof Szwagrzyk

PREZES
Instytutu Pamięci Narodowej
dr Jarosław Szarek

Warszawa, 21 kwietnia 2017 r.

Rysunek 12 Nota identyfikacyjna z IPN potwierdzająca dane Mariana Pilarskiego

W dniu 14 października 2017 roku odbył się uroczysty pogrzeb w Bazylice Ojców Bernardynów w Radecknicy. Doczesne szczątki spoczęły w jedynej krypcie Żołnierzy Niezlomnych w Polsce, znajdującej się w powyższej świątyni.

Rysunek 13 Trumna ze szczątkami płk Mariana Pilarskiego

Obok swojego dowódcy do tej pory w powyższym miejscu pochowano: kpt Stanisława Biziora ps. "Eam", ppor. Józefa Pyś ps. "Ostry", ppor. Mieczysława Szewczuka ps. "Włoch", ppor. Pawła Kalinowskiego ps. "Francuz" oraz kpt Romana Szczura ps. "Urszula".

CZEŚĆ ICH PAMIĘCI

Bibliografia:

1. Praca Kingi Rosińskiej z roku 2019 pt. „Ludzie ludziom zgotowali ten los”.
2. Materiały i pamiątkowe dokumenty udostępnione przez wnuka Mariana Pilarskiego Pana Dariusza Pilarskiego.
3. Skany dokumentów z IPN Lublin udostępnione przez wnuka Mariana Pilarskiego Pana Dariusza Pilarskiego

Fotografie :

Rysunek 1 Płk Marian Pilarski ps. „JAR”, „GROM”, „OLGIERD”, „BOŃCZA”, „MAJOR134”	1
Rysunek 2 Zdjęcie pamiątkowe Mariana Pilarskiego ze zbiorów rodzinnych przed wybuchem II Wojny Światowej	2
Rysunek 3. Fotografia przedstawiająca Mariana Pilarskiego jako dowódcę banderii witającą biskupa lubelskiego ks. Stefana Wyszyńskiego.....	3
Rysunek 4. Postanowienie o wszczęciu śledztwa.....	4
Rysunek 5 Skan dokumentu z Najwyższego Sądu w Warszawie na skargę rewizyjną.....	7
Rysunek 6 Skan dokumentu poświadczający iż Prezydent Rzeczypospolitej odmówił prawa łaski.	8
Rysunek 7 Protokół wykonania kary śmierci.....	9
Rysunek 8 Notatka urzędowa z odczytania decyzji Prezydenta RP o nie skorzystaniu w stosunku do Mariana Pilarskiego prawa łaski	10
Rysunek 9 Cmentarz przy ul. Unickiej w Lublinie. Zaznaczone miejsce czerwoną obwódką wskazuje miejsce odnalezieni szczątków płk Mariana Pilarskiego „Jar” w styczniu 2017 roku.....	10
Rysunek 10 Szczątki Mariana Pilarskiego ps. „JAR”	11
Rysunek 11 Przestrzelona czaszka Mariana Pilarskiego ps. „JAR”	12
Rysunek 12 Nota identyfikacyjna z IPN potwierdzająca dane Mariana Pilarskiego	13
Rysunek 13 Trumna ze szczątkami płk Mariana Pilarskiego.....	14